

המנגינות נאספו ברחובות תבל. המלים בסמטאות המפוקפקות של העברית

יכול לסמן את עשרות השגיאות המזדקרות מ־ תוך יצירות אלה. אולם גרוע מן השגיאות הוא חוסר גישה לרוח החיה של השפה כפי שהוא משתקף מתוך משפטים חסרי-מבנה ומפורבדים

ברחוב. מושרות כפי אמנים שלאחרים מהם יש־ נה רמה מקצועית טובה. אלא שאיש לא סיפק להם טקסטים הראויים לשמם. אין צורך במורה לדיקדוק. כל תלמיד בינוני בכיתה ה' עממית

הכל מכירים את המנגינות, רבים שרים אותן. אולם כמעט איש אינו יודע בדיוק את המלים. ואולי מוטב כך. בעמוד זה מופיעות „מיטב“ היצירות השולטות

ליאו אמורבן: הרי פשוט זה אסון

הרי פשוט זה אסון, פתאום שמחה וששון, שומעים רק כל היום: שיר זה ולא אחר!

הרי זה פשוט אסון, מכל חלון ו„שוסון“, למי שפה רק יש הוא שיר זה מזמר!

אין לאן לברוח, אין מהשיר מסתור, משתפך הזמר בלי מעצור... עכשיו זו אופנה: את שיר העונה — נרננה!

הרי פשוט זה אסון, זה הפך כבר ל„פאסון“ מין הצלחה כזו — אני עוד לא זוכר!

הרי זה פשוט אסון, זה לא מנח לישון, אלי! מתי המצלחה זו נפטר?!

נסים מתתיהו דריו: קסם שחור

תלויה לבנה ודולקת ופה אני לי כך בדר שט בספינה מתרחקת חיש מחוסי טרינידד. לפתע תוקפני געגוע והוא מושכני שוב לשם, מה הסיבה — זה ידוע, היא כבר ספוגה בי בדם.

היה גופה שחור משחור ולא יכולתי לעצור לבי הפך לעבד לקסם השחור.

היתה היא שחורה ולוהטת כבר לעולם זאת לא אשכה, פעם אמרה לי ברטט: שוב עוד ממך לא אברח. אבל יום אחד בא הגיע והאינסטינקט שוב קרא לה, שוב היא ברחה אל אביה, שוב אל הגונגל היערה.

דוד ביטראן: שתוק שם דובי!

למולתי נפלתי לתוך ארובה!... „שתוק שם דובי!“ אמר לי הרס"ר — הלכתי משם — לחודש מאסר!

פגשתי בבלוגיניתי — היא כה חמודה — אמרתי לבלי: „דובי זו בשבילך“, אליה אני פניתי: „את כה נחמדה!“! השיבה היא ברוגז: „זה לא ענינך!“ „שתוק שם דובי!“ הן אתה ביש"מזל, „אני נשואה, ועל זמנך חבל!“

בכל זאת התחנתני בעזרת שדכן, הגה מה שהיה בסוף כל הרומן, רציתי אני בבית להיות מושל... כעת אני עומד כאן, אוכל ומבשל... „שתוק שם דובי!“ תרחץ את הכלים, אני ממחרת, ושמור על הילדים!“

הגה כאן לפניכם דובי המטובל; הייתי כל חיי מסכן וכיש"מזל אמי תמיד אמרה שאני לא יוצלח; אבי פנה אלי בטון כה מצוברח „שתוק שם דובי!“ קראו לי מכל צד, „תפסיק לקשקש ותעמוד בצד!“

הייתי בבית"ספר לגאון מושלם, משם יצאתי בור גמור ומדופלם, דברו על מספרים, עניתי... תהילים, „עליתי“ בחכמה על כל הילדים! „שתוק שם דובי!“ אמרה לי המורה, „תפסיק לבלבל כבר את כל התורה!“

לגילגיוס הגעתי — הפכתי לצנחן, ממש גבור הייתי בשעת מפגן, וממרומים קפצתי על פני"ערבה,

גיטה לוקה: מי זה דופק בדלת?

זאת אהובי משמיע: (נקישות) וכך עונה לו לבבי.

מי זה דופק בדלת? (נקישות) וכו'

אפילו שוב אם ארדם ואהובי יקיש, את חלומי במציאות — יפה יותר אפגיש... מי זה אלי מופיע? (נקישות) מי זה מקיש על חלוני? זאת אהובי משמיע (נקישות) וכך עונה לו לבבי.

מי זה דופק בדלת? (נקישות) מי זה מקיש על חלוני? אין זה ברד או גשם, (נקישות) רק אנוכי יודעת מי!...

רבים על חלוני דופקים, אבל ביתי נעול... ורק את זה אשר אהבתי, לא יפחיד מנעול. מי זה אלי מופיע? (נקישות) מי זה מקיש על חלוני?

יפה ירקוני: זה הסוד שלי

פזמון חוזר: זה הסוד שלי, כל הסוד שלי, יש בי משהו כזה... כל איש ברחוב נועץ בי עינים וחולם חלום יפה!

החלבן אומר לי כך: זה נס בטרם שחר, גם בלי איפור יפה הנך ממש כמו מלאך, פזמון חוזר: זה הסוד שלי, כל הסוד שלי וכו' אמ תאמר לי: חברה — מתי סוף סוף תחליטי, אזי אני לחברה, כך מלאך משיבה: פזמון חוזר: זה הסוד שלי, כל הסוד שלי וכו'

לי אומרות הנערות: אפשר להתפקע, איך את שוברת לבבות, אזי אני עונה: פזמון חוזר: זה הסוד שלי, כל הסוד שלי וכו'